

Ernesto De Miro
(Ρήγιον, 1926)

Μαθητής του καθ. Santo Mazzarino, μετά την απόκτηση πτυχίου Αρχαίας Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Κατάνης (1954), επελέγη ως υπότροφος στην Ιταλική Αρχαιολογική Σχολή Αθηνών (1955).

Έχει διατελέσει επί σειρά ετών (1968-1986) Έφορος Αρχαιοτήτων και Καλών Τεχνών στους τρεις (τότε ενωμένους) Νομούς του Ακράγαντος, της Caltanissetta και της Έννας. Ήταν επίσης καθηγητής της κλασσικής αρχαιολογίας και της ιστορίας της ελληνικής και ρωμαϊκής τέχνης στο Πανεπιστήμιο της Μεσσήνης (1986-1998) και, επίσης, διευθυντής του Ιταλικού Ινστιτούτου Μυκηναϊκών, Αιγαϊκών και Ανατολικών Σπουδών [ISMEA] (1989-1992) και διευθυντής της Αρχαιολογικής Αποστολής του Πανεπιστημίου της Μεσσήνης στη Λιβύη (1988-1998).

Στην δράση του ως Έφορος οφείλονται όχι μόνο οι ανασκαφές σε ορισμένα από τα πιο σημαντικά αρχαία κέντρα του νησιού (Γέλα, Ακράγας, Ηράκλεια Μινώα, Κεντόριπα) και στην ενδοχώρα, αλλά και η θεσμοθέτηση των αρχαιολογικών περιορισμών για την προστασία της *Κοιλιάδας των Ναών* στον Ακράγαντα και εξίσου τα εγκαίνια πολλών μικρών μουσείων και *Antiquaria*.

Μία πρόσφατη περίληψις της τεράστιας ακαδημαϊκής βιβλιογραφίας του (που ξεκίνησε από το 1952) παρουσιάζεται (σσ. 17-20) στη συλλογή των μελετών προς τιμήν του («*Αρχαιολογία της Μεσογείου*»), που δημοσιεύθηκε το 2003, στην οποία πρέπει να συμπεριληφτεί και η πρόσφατη μονογραφία αφιερωμένη στην Ηράκλεια Μινώα (2014).

ΕΡΝΕΣΤΟ ΝΤΕ ΜΙΡΟ

Η ελληνική τέχνη στη Σικελία

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΚΟΝΗ

ΕΡΝΕΣΤΟ ΝΤΕ ΜΙΡΟ

Η ελληνική τέχνη στη Σικελία

Μαρτυρίες του κλασσικού πολιτισμού στη Δύση

Μετάφρασις και Επιμέλεια
Πάολο Ντανιέλε Σίρπο

